RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 66.911 van 24 juni 1997
in de zaak A. 68.267/VII-13.792.

In zake : Jozef BOS (overleden),
Rechtsgeding hervat door :
1. Paulina DUJARDIN,
2. Roger BOS,
3. Nicolas BOS,
4. Jean BOS,
5. Rita BOS,
6. Guido BOS,
7. Peter BOS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat G. de WIJS,
kantoor houdende te HASSELT,
Residentie "De Draeybaen",
Molenpoort 10/5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN, A. COOMANS, M. BOES en W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jozef BOS op 28 maart 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 16 januari 1996 waarbij het beroep van de n.v. VANDEPUT CONSTRUCTIES tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 13 juli 1995 tot weigering van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en het veranderen van een bestaand op proef vergund metaalconstructiebedrijf te Zonhoven, gegrond wordt verklaard, het beroepen weigeringsbesluit wordt opgeheven en de vergunning tot 2013 wordt verleend, zij het met oplegging van een aantal VLAREM II-voorwaarden

en van bijzondere voorwaarden op het stuk van werkingstijden, het opmaken van een akoestisch onderzoek en eventueel van een saneringsplan voor het geluid;

Gelet op het arrest nr. 61.704 van 12 september 1996 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 26 maart 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 april 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. WINTERS die, loco Advocaat G. de WIJS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat blijkens het uittreksel uit de registers van de burgerlijke stand van de stad Hasselt blijkt dat verzoeker op 13 oktober 1996 is overleden; dat op 14 november 1996 Paulina DUJARDIN, de echtgenote van Jozef BOS, alsook hun kinderen Roger BOS, Nicolas BOS, Jean BOS, Guido BOS, Peter BOS, een verzoekschrift tot hervatting van het rechtsgeding hebben ingediend; dat in elk geval Paulina DUJARDIN en Peter BOS belang hebben bij de voortzetting van de procedure aangezien zij op hetzelfde adres wonen als Jozef BOS;

2.1. Overwegende dat met een brief van 23 oktober 1996 Advocaat Ronny MAES aan de Raad van State mededeelt dat bij vonnis van 12 september 1996 van de Rechtbank van Koophandel te Hasselt de n.v. VANDEPUT Constructies failliet werd verklaard en hij als curator werd aangesteld; dat ter terechtzitting de verwerende partij doet gelden dat daaruit volgt dat verzoekers geen belang meer hebben bij hun beroep aangezien zij thans geen nadeel van de werking van het bedrijf kunnen ondergaan;

2.2. Overwegende dat gelet op artikel 19, 2°, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 42, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning naar luid waarvan de toegestane vergunning geldig blijft voor de duur van de lopende vergunning wanneer de inrichting door een andere exploitant wordt overgenomen, het niet kan worden uitgesloten dat de exploitatie terug zal worden opgestart; dat dienvolgens de exceptie niet kan worden aangenomen;

3. Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

3.1. De n.v. VANDEPUT CONSTRUCTIES exploiteert een metaalconstructiebedrijf dat volgens het gewestplan Hasselt-Genk gelegen is in een woongebied. Paulina DUJARDIN en Peter BOS stellen dat zij in de onmiddellijke omgeving van het bedrijf wonen te weten in de Wijvestraat nr. 22.

3.2. Het wordt niet betwist dat de n.v. VANDEPUT CONSTRUCTIES op 20 april 1961 een exploitatievergunning verkreeg voor een termijn van 30 jaar. Op 26 februari 1976 en 24 juli 1986 worden uitbreidingsvergunningen verleend voor een termijn verstrijkend op 20 april 1991. Op 1 april 1993 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg een vergunning voor de verdere exploitatie van het metaalconstructiebedrijf, voor een proeftermijn van twee jaar verstrijkend op 1 april 1995.

3.3. Nadat hiertoe op 12 december 1994 een vergunningsaanvraag was ingediend weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg op 13 juli 1995 aan de n.v. VANDEPUT CONSTRUCTIES een vergunning "voor het hernieuwen van een bestaand op proef vergund metaalconstructiebedrijf alsmede het veranderen van de inrichting ingevolge wijziging, uitbreiding en toevoeging".

In de aanhef van het weigeringsbesluit staat onder meer te lezen wat volgt :

> "Gelet op het ongunstig advies, dd. 14 februari 1995, van het Bestuur Ruimtelijke Ordening van de A.R.O.H.M., omwille van volgende overwegingen :
> - het kwestieuze bedrijf is in tegenspraak met de bestemming van het gewestplan Hasselt-Genk dat terplaatse een woongebied voorziet. Temeer dat het bedrijf onvoldoende afgeschermd is t.o.v. de omwonenden (bufferzone). Bedrijven van dergelijke omvang en met deze bestemming worden op termijn

best ondergebracht binnen een daartoe bijzonder bestemd gebied;

Gelet op het ongunstig advies, dd. 10 april 1995, van de 'deskundige-ruimtelijke ordening' van de P.M.V.C., omwille van volgende overwegingen :

- Volgens het gewestplan Hasselt-Genk is de aanvraag gesitueerd in de zone 'woongebied'. Volgens de voorschriften van het gewestplan (artikel 5 van het K.B., dd. 28-12-1972) is in deze zone het wonen de hoofdfunktie. Ambachtelijke bedrijven zijn in deze zone toegelaten voor zover ze om reden van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen zone dienen afgezonderd. In casu is de lokatie van het bedrijf bijzonder problematisch. In de naaste omgeving bevinden zich ca 35 woningen en 2 meergezinswoningen. De ingediende klachten inzake geluidshinder zijn terecht; zij werden eveneens geuit in vroegere regularisatiedossiers voor bouwwerken. Door zijn omvang en door de intensiteit van de aktiviteiten hoort het bedrijf niet meer thuis in de nabijheid van woningen.
- Voor twee bedrijfshallen en een open loods werden tot nu toe geen bouwvergunningen afgeleverd. Gelet op de kritische lokatie van het bedrijf blijkt het afleveren van bouwvergunningen problematisch (o.a. overdreven terreinbezetting, niet voorzien van bufferzones, nabijheid van woningen gekoppeld aan de verplichting om de bouwaanvragen aan een openbaar onderzoek te onderwerpen);

(...)

Gelet op de ligging van de inrichting in een woongebied van het gewestplan Hasselt-Genk, waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn :

- artikel 5 van het K.B. van 28-12-1972 met wijziging dat stelt dat woongebieden bestemd zijn voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat, vanuit oogpunt van de stedebouwkundige en ruimtelijke aspecten, gesteld kan worden dat, de activiteiten, voorwerp van de milieuvergunningsaanvraag, niet verenigbaar zijn met de van toepassing zijnde ruimtelijke en stedebouwkundige voorschriften;

(...)

dat het onderzoek van de zaak uitwijst dat de inrichting, welke gelegen is in een woonzone, in

strijd is met de voorschriften van het gewestplan; dat een ambachtelijk bedrijf in deze zone nog zou kunnen toegestaan worden voorzover dit verenigbaar zou zijn met de onmiddellijke omgeving; dat men echter in onderhavig geval niet meer kan spreken van een ambachtelijk bedrijf gezien de omvang en de bestemming van het bedrijf; dat de steeds terugkerende bezwaarschriften (bij vroegere bouw- en exploitatiedossiers) deze onverenigbaarheid ook beamen; dat er bovendien vergunningsplichtige activiteiten plaatshebben in gebouwen welke niet in orde zijn met de bouwvergunning, o.a. een zaaghal welke vooraan op het terrein langs de Wijvestraat gelegen is en een verfhal met daarnaast een open loods welke achteraan op het terrein gelegen zijn;
dat het bedrijf tevens onvoldoende is afgeschermd t.o.v. de omwonenden (bufferzone); dat op het vlak van de bouwvergunningen tevens dient gesteld te worden dat er nog twee bouwberoepen in behandeling zijn in Brussel, enerzijds voor de uitbreiding van een industrieel gebouw en anderzijds voor de verharding van een opslagruimte; dat betreffende uitbreiding en verharding tot op heden niet werd uitgevoerd;
dat uiteindelijk geconcludeerd dient te worden dat dit bedrijf gezien zijn omvang en intensiteit van de aktiviteiten, niet meer thuishoort in de nabijheid van woningen en derhalve dient ondergebracht te worden in een daartoe bestemd gebied (industriezone);
dat, hogervermelde argumenten in acht genomen, de uitgebrachte gunstige adviezen niet kunnen worden bijgetreden maar dat het collectief bezwaarschrift, welk werd ingediend tijdens het openbaar onderzoek, wèl dient bijgetreden te worden";

3.4. Met een aangetekend schrijven van 11 augustus 1995 tekent de n.v. VANDEPUT CONSTRUCTIES beroep aan tegen het weigeringsbesluit van de bestendige deputatie. In het beroepsschrift wordt onder meer gewezen op het bestaan van een ontwerp bijzonder plan van aanleg dat er op gericht is de (feitelijk) bestaande toestand van de terreinen waar de n.v. VANDEPUT CONSTRUCTIES gelegen zijn, met name K.M.O.-gebied, te bevestigen.

3.5. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht.

a. Op een niet nader bepaalde datum adviseert de Vlaamse Milieumaatschappij gunstig voor wat de lozing van

afvalwater betreft, op voorwaarde dat er voldaan wordt aan de toepasselijke reglementering betreffende de lozing van normaal huishoudelijk en ander dan normaal huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering.

b. Op 24 oktober 1995 stelt het bestuur milieuvergunningen voor het beroep gegrond te verklaren en de vergunning te verlenen, zij het mits het opleggen van algemene, sectorale en bijzondere vergunningsvoorwaarden.

c. Op 25 oktober 1995 brengt AROHM, afdeling stedenbouwkundige vergunningen, een principieel ongunstig advies uit. In het advies staat te lezen wat volgt :

"Volgens het gewestplan Hasselt-Genk (K.B. 3.4.1979) is de inrichting gelegen in een woongebied (artikel 5.1.0. van het K.B. dd. 28 december 1972), grenzend aan een woongebied met landelijk karakter.

Voor de plaats in kwestie bestaat geen goedgekeurd gemeentelijk plan van aanleg.

De exploitatie van de inrichting stemt niet overeen met de bestemmingsvoorschriften die van toepassing zijn voor het gebied waarin de inrichting is gelegen. In toepassing van artikel 45, § 6, van de stedebouwwet kan bij het verlenen van een gunstig advies betreffende de milieuvergunning van deze voorschriften afgeweken worden op voorwaarde dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad.

Gelet op de grootschaligheid van de inrichting, waarvan de exploitatie plaatsvindt in bestaande gebouwen, zal de ruimtelijke draagkracht van het gebied worden overschreden.

Eveneens kan gesteld worden dat de voorziene verweving van functies de bestemming van de onmiddellijke omgeving (woongebied en woongebied met landelijk karakter) zal in het gedrang brengen of verstoren gelet op de onduidelijke ruimtelijke afbakening van de inrichting en gelet op de te verwachten hinder (zowel milieuhinder als ruimtelijk-visuele hinder).

Er is namelijk een onvoldoende brede bufferzone tussen het bedrijf en de omgeving.

Het ontwerp BPA waarnaar het beroepsschrift verwijst heeft momenteel geen bindende kracht. Het is bijgevolg voorbarig er nu reeds rekening mee te houden.

Bijgevolg brengt de Afdeling Stedebouwkundige Vergunningen een principieel ongunstig advies uit".

d. Tijdens haar vergadering van 27 oktober 1995 stelt de gewestelijke milieuvergunningscommissie met eenparigheid van stemmen voor het beroep gegrond te verklaren en de vergunning te verlenen, op voorwaarde dat algemene, sectorale en bijzondere vergunningsvoorwaarden worden opgelegd. In dat advies staat onder meer te lezen wat volgt :

"Gemotiveerde beoordeling van de verenigbaarheid met de omgeving en de goede plaatselijke ordening :
Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedebouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, onverenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedebouwkundige voorschriften".

Op 16 januari 1996 wordt de thans bestreden beslissing genomen. Het beroep wordt gegrond verklaard en de milieuvergunning wordt verleend voor "het verder exploiteren en het veranderen van een metaalconstructiebedrijf (...) ingevolge wijziging, uitbreiding en toevoeging", bedrijf dat onder meer omvat : een inrichting voor het aanbrengen van bedekkingsmiddelen door indompeling (bad van 3.000 liter), het pneumatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen voorzien van een filterinstallatie, stalplaats voor 29 autovoertuigen andere dan personenwagens, een centraal opgestelde compressor van 22 kW, opslag van onder meer acetyleen, propaan, 5.000 liter vloeibare zuurstof, 3.000 liter tetreen, 3.000 liter co_2, 3.000 liter argon, opslagplaatsen voor ontvlambare en licht ontvlambare stoffen alsmede een metaalbewerkingsplaats voor een totaal geïnstalleerd vermogen van 591 Kw;

4.1.1. Overwegende dat in het eerste middel de schending wordt aangevoerd van onder meer artikel 45, §§ 6, 7 en 8 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (stedenbouwwet), doordat het bestreden

besluit de milieuvergunning verleent op de overweging dat te dezen met "toepassing van artikel 45, § 6, van de stedebouwwet bij het verlenen van een gunstig advies betreffende de milieuvergunning wel van de toepasselijke ruimtelijke en stedebouwkundige voorschriften kan afgeweken worden", terwijl voormeld wetsartikel te dezen niet van toepassing is nu het betrekking heeft op de adviesbevoegdheid van de gemachtigd ambtenaar van het bestuur Ruimtelijke Ordening van het ministerie van de Vlaamse gemeenschap, die trouwens ongunstig adviseerde, en terwijl artikel 45, § 8, van dezelfde wet alleszins eraan in de weg staat dat de paragrafen 6 en 7 te dezen worden toegepast; dat in het verzoekschrift wordt uiteengezet dat de inrichting in kwestie is gelegen in woongebied, dat er zich 17 woningen bevinden in een straal van 50 meter en een 35-tal woningen en 2 appartementsgebouwen binnen een straal van 100 meter, dat alle adviezen uitgaande van de diensten stedenbouw steeds ongunstig zijn geweest m.b.t. de planologische aspecten, dat het bestreden besluit gesteund is op artikel 45, § 6, van de stedenbouwwet dat handelt over de gemachtigd ambtenaar die in zijn advies kan afwijken van de bepalingen van het gewestplan, terwijl alle adviezen stedenbouw ongunstig luiden, dat paragraaf 8 trouwens de toepassing van voormelde uitzonderingsbepalingen te dezen onmogelijk maakt nu het hier gaat om een uitbreiding van en een toevoeging aan een bestaande inrichting en niet om louter een hernieuwing of een verandering zonder uitbreiding als bepaald in voormelde paragraaf 8;

4.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord doet gelden dat het bestreden besluit op gemotiveerde wijze stelt dat de inrichting bestaanbaar is met de omgeving, dat de gewestelijke milieuvergunningscommissie een gunstig advies heeft verleend, dat het bedrijf gedurende zeer lange tijd ter plekke is gevestigd en het in het verleden aanzienlijke

milieuinvesteringen heeft gedaan, dat alleszins is voldaan aan de voorwaarden van artikel 45, § 8, b), laatste streepje, van de stedenbouwwet nu het gaat om een bestaande inrichting waarvoor een definitieve bouwvergunning is verleend; dat zij daaraan toevoegt dat het gegeven "dat mogelijkerwijze voor bepaalde onderdelen van het bedrijf nog geen bouwvergunning voorhanden is, (...) geen afbreuk (doet) aan de vaststelling dat het bedrijf grotendeels wel vergund is";

4.1.3. Overwegende dat de inrichting is gelegen in woongebied en grenst aan een woongebied met landelijk karakter volgens het gewestplan Hasselt-Genk, vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 april 1979; dat het bestreden besluit melding maakt van :

- het ongunstig advies van het bestuur Ruimtelijke Ordening van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap dat stelt dat de exploitatie van de inrichting onverenigbaar is met de ruimtelijke en stedebouwkundige voorschriften, gelet op de aard, de omvang en schaal van de activiteiten, en dat artikel 45, § 6, van de stedenbouwwet niet kan worden toegepast gelet op de grootschaligheid van de inrichting die de ruimtelijke draagkracht van het gebied zal overschrijden,
- het gunstig advies van de afdeling Milieuvergunningen van hetzelfde ministerie dat wijst op de door de exploitant genomen maatregelen ten voorkoming van geluidshinder, dat voorstelt rustverstorende werkzaamheden te verbieden tussen 19 en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen en dat besluit, verwijzend naar een plaatsbezoek, dat met naleving van aangepaste milieuvergunningsvoorwaarden de risico’s tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt,
- het met eenparigheid uitgebracht gunstig advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie;

dat het vervolgens overweegt :

"dat er duidelijk elementen in het dossier aanwezig zijn die van aard zijn te besluiten dat - in tegenstelling tot het gestelde in het voormelde ongunstige advies dd. 25 oktober 1995 van de Afdeling Stedebouwkundige Vergunningen - door de bedoelde exploitatie de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad; dat immers inzonderheid maatregelen zijn getroffen om de hinder in het algemeen en de geluidshinder in het bijzonder tot een aanvaardbaar niveau te beperken; dat er een groenscherm is aangebracht aan de kant van de Schelstraat en aan de zijde van de personeelsparking als visuele afscherming; dat de personeelsparking is overgebracht naar het terrein van de inrichting; dat de inrichting aldus bestaanbaar is met de omgeving; dat in dat geval in toepassing van artikel 45, § 6 van de stedebouwwet bij het verlenen van een gunstig advies betreffende de milieuvergunning wel van de toepasselijke ruimtelijke en stedebouwkundige voorschriften kan afgeweken worden; dat in dat geval de verdere exploitatie van deze bestaande inrichting kan vergund worden voor een termijn verstrijkend op 1 april 2013, zoals geadviseerd door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie";

4.1.4. Overwegende dat het desbetreffende artikel 45, §§ 6, 7 en 8 luidt als volgt :

"§ 6. De gemachtigd ambtenaar kan, in een gunstig advies verleend overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, afwijken van de bepalingen van een ontwerp-gewestplan of een gewestplan, op voorwaarde dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van het advies van de gemachtigd ambtenaar.

§ 7. De overheden die krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning moeten beslissen over milieuvergunningsaanvragen kunnen bij het verlenen van de milieuvergunningen afwijken van de bepalingen van een ontwerp-gewestplan of een gewestplan, op voorwaarde dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van bovenvermelde

voorwaarden moet blijken uit de motivering van de beslissing over de milieuvergunningsaanvraag.

§ 8. Een in de paragrafen 6 en 7 bedoelde afwijking kan slechts onder de volgende voorwaarden worden verleend :

a) het moet gaan om een inrichting waarvan de exploitatie geheel of ten dele niet overeenstemt met de bestemmingsvoorschriften van het ontwerp-gewestplan of gewestplan voor het gebied waarin de inrichting gelegen is, en

b) de milieuvergunningsaanvraag bedoeld in het voornoemde decreet van 28 juni 1985, moet één of meer van de volgende bepalingen als voorwerp hebben :

- het hernieuwen van een milieuvergunning van een inrichting;
- het veranderen van de exploitatie van een inrichting, zoals bedoeld in hoofdstuk V van het decreet van 28 juni 1985, op voorwaarde dat de verandering geen vermeerdering van de oppervlakte of het volume voor gevolg heeft, onverminderd hetgeen na de vierde gedachtenstreep wordt bepaald;
- het exploiteren van een bestaande of nieuwe inrichting waarvoor op grond van artikel 44, § 1, 7, en overeenkomstig artikel 45, § 2 definitief een bouwvergunning voor het wijzigen van het gebruik van een vergund gebouw is verleend;
- het exploiteren van een bestaande of nieuwe inrichting waarvoor, overeenkomstig artikel 45, § 2 definitief een bouwvergunning voor het verbouwen, herbouwen of uitbreiden van een bedrijfsgebouw met een gebouw of vaste inrichting is verleend";

dat moet worden vastgesteld dat in vorenstaande overweging van het bestreden besluit ten onrechte is verwezen naar § 6, nu deze betrekking heeft op het advies van de gemachtigd ambtenaar, terwijl het hier gaat om een beslissing van de vergunningverlenende overheid; dat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat het om een materiële fout gaat en dat in feite § 7 wordt bedoeld, nu de bewuste overweging het expliciet heeft over "het verlenen van een gunstig advies", waar het in § 7 gaat over "de overheden ... die moeten beslissen"; dat dit onderdeel van het middel gegrond is;

4.1.5. Overwegende dat ook de stelling van de verzoekende partij en zijn rechtsopvolgers m.b.t. het

niet-vervuld zijn van de in § 8 gestelde voorwaarden gegrond is en dit om volgende redenen :
Het bestreden besluit verleent de milieuvergunning "voor het verder exploiteren en het veranderen van een metaalconstructiebedrijf (...) ingevolge wijziging, uitbreiding en toevoeging".
Luidens het bepaalde in artikel 2, 4°, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning betekent "uitbreiden" : "het vergroten in capaciteit, in drijfkracht of in oppervlakte op percelen waarop de geldende vergunning betrekking heeft" en "toevoegen" is "het vergroten in opslagcapaciteit, in drijfkracht of in oppervlakte op percelen waarop de geldende vergunning geen betrekking heeft".
Er moet dus worden aangenomen dat te dezen bijkomende percelen en zoals uit neergelegde stukken blijkt ook bijkomende gebouwen in gebruik worden genomen. Dientengevolge is niet voldaan aan § 8, b), tweede en vierde streepje, nu blijkt dat het veranderen van de inrichting in kwestie gepaard gaat met een vermeerdering van oppervlakte waarvoor nog geen definitieve bouwvergunning is afgegeven. Dit laatste blijkt niet alleen niet uit de bestreden beslissing zelf noch uit enig ander stuk van het dossier maar wordt ook bevestigd door de hierboven geciteerde zinsnede uit de memorie van antwoord, alsmede door de bouwaanvraag voor "de regularisatie van bedrijfsgebouwen - open opslagruimte van 29 m x 15 m - stapelruimte langs Wijvestraat van 20 m x 12 m" door de n.v. VANDEPUT CONSTRUCTIES, ingediend op 29 februari 1996 en door het gemeentebestuur bekendgemaakt op 15 maart 1996;

4.1.6. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat het eerste middel gegrond is;

4.2.1. Overwegende dat in het derde middel de schending wordt aangevoerd van artikel 45 van de stedenbouwwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991

betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 17 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet), met betrekking tot de vereisten van motivering, onder meer doordat het bestreden besluit enkel en alleen stelt dat "de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad", maar niets zegt over het feit of de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en of de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort en dit alhoewel alle adviezen uitgaande van organen specifiek belast met het stedenbouwkundig aspect ongunstig waren, doordat het bestreden besluit evenmin motiveert hoe voldaan is aan de voorwaarden van artikel 45, § 8, van de stedenbouwwet en doordat de bestreden beslissing niet motiveert waarom wordt afgeweken van de ongunstige adviezen onder meer met betrekking tot de overschrijding van de ruimtelijke draagkracht van het gebied door de grootschaligheid van de inrichting en met betrekking tot de onvoldoende bufferzone;

4.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het bestreden besluit op uitvoerige wijze aangeeft waarom het ongunstig advies van het bestuur ruimtelijke ordening en stedenbouw niet kan worden gevolgd en dat het niet nodig is dat op alle aspecten, punt per punt, wordt geantwoord;

4.2.3.1. Overwegende dat uit de stedenbouwkundige motivering van de bestreden beslissing, geciteerd sub 4.1.3., kan worden afgeleid dat de verwerende partij toepassing heeft gemaakt van de regeling inzake het verlenen van een milieuvergunning aan zonevreemde bedrijven, te meer daar in de beslissing van 12 december 1994 van de bestendige deputatie, in het advies van AROHM en in dat van de gewestelijke milieuvergunningscommissie is gesteld dat de exploitatie van de inrich-

ting onverenigbaar is met het bestemmingsvoorschrift woongebied en daar bovendien in het advies van AROHM wordt overwogen dat ook geen vergunning kan worden afgegeven met toepassing van de regeling inzake de zonevreemde bedrijven;

4.2.3.2. Overwegende dat gelet op de weigeringsbeslissing in eerste aanleg en op de voormelde adviezen, inzonderheid dat van AROHM, uit het bestreden besluit duidelijk moet blijken waarom toch een milieuvergunning kan worden afgegeven met toepassing van de regeling inzake de zonevreemde bedrijven; dat alhoewel de milieuvergunning onder meer betrekking heeft op een verandering door toevoeging, hetgeen zoals bij de bespreking van het eerste middel is gebleken gepaard gaat met een bijkomende inname van percelen en oprichting van gebouwen, in de bestreden beslissing niet eens wordt beweerd, laat staan aangetoond, dat ook een definitieve bouwvergunning op grond van artikel 45, § 2, van de stedenbouwwet werd verkregen, hetgeen nochtans een voorwaarde is gesteld door § 8, b, tweede gedachtenstreepje, van hetzelfde artikel; dat de bestreden beslissing eveneens voorbijgaat aan een aantal nochtans pertinente vaststellingen in het advies van AROHM, te weten dat door de "grootschaligheid van de inrichting" de ruimtelijke draagkracht van het gebied zal worden overschreden en dat er een onvoldoende brede bufferzone is tussen het bedrijf en de omgeving; dat nochtans artikel 45, § 7, van de stedenbouwwet bepaalt dat het naleven van de in die paragraaf opgenomen voorwaarden voor het verlenen van milieuvergunningen in zonevreemde bedrijven -namelijk het niet worden geschaad van de ruimtelijke ordening hetgeen onder meer betekent "dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort"-, moet blijken uit de motivering van de

beslissing over de milieuvergunningsaanvraag; dat ook het derde middel in de aangegeven mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 16 januari 1996 waarbij het beroep van de n.v. VANDEPUT CONSTRUCTIES tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 13 juli 1995 tot weigering van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en het veranderen van een bestaand op proef vergund metaalconstructiebedrijf te Zonhoven, gegrond wordt verklaard, het beroepen weigeringsbesluit wordt opgeheven en de vergunning tot 2013 wordt verleend.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig juni 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **M.-R. BRACKE.**